

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 116.

Sjette Sessions anden Samling.

42de Møde.

Mandagen den 26de Februar Aften Kl. 7.

(Fortf.)

Finantsministeren: Det skal sandelig ikke falde mig ind at gaae ind paa personlige Forhold uden nødvendigheden. Det var den ærede Rigsdagsmand, som udtalte, at han kun havde brugt 8,000 Dollars aarlig i sin Stilling som Gouverneur, der foranledigede mig til at give de Oplysninger, jeg meddeelte. Jeg troede at være berettiget til at antage, at, hvad der var opført paa den Fortegnelse, jeg her har i min Haand, var rigtigt, og derefter har den ærede Rigsdagsmand oppebaaret 9,930 Dollars. Den ærede Rigsdagsmand anførte, at en Deel af dette Beløb blev forbrugt her i Moderlandet, men det er Selsølg, at, naar Gouverneuren har sin Familie hos sig, saa bruger han saameget desto mere paa Stedet, da jeg troer, at det kan være overmaade megen Lyvil underkastet, om det vil være en Besparelse at have Familien i Colonierne; men, det som jeg fastholder som det Væsentlige og Afgjørende i denne Sag, er, at denne Gage har været Gjensstand for flere gjentagne Forhandlinger med det høitærede Thing. Der har, som allerede anført, været gjort et Forsøg paa at nedsætte den til 8,000 Doll.; dette Forsøg er frafaldet. Efterat man nu betragter Gagen som normeret, og efterat man fra alle Sider er gaaet ud fra den Opsættelse, haaber jeg, at det vil anerkendes at være aldeles ugjorligt pludseligt at forandre den. Jeg vender mig nu til det Forslag, som er fremkommet fra Udvalgets Side. Jeg maa da først erklære mig ganske enig med den ærede Ordfører i den Forudsætning, at de tilfattede Omordninger, —

af Retspleien og Administrationen, forøvrigt ganske stemmende med Grundlovens Aand, — stilles i Bero; thi de ere, som den ærede Ordfører anførte, stødte paa meget store Banskeltigheder ved deres Gjennemførelse. Det vil paa ingen Maade opgives fra Regeringens Side at faae denne Omordning gjennemført, men der vil efter al Sandsynlighed dog medgaae en længere Tid. Det er jo ogsaa dette, som er tilfattet ved det nærværende Forslag, og det er, troer jeg, en Misforstaaelse, naar det antages, at der herved er tilfattet en ny Ordning af Forholdene. Dette har ingenlunde været Tilfældet; der er blot tilfattet en Afhjælpning af de aldeles utaaelige Ulemper, som finde Sted i dette Dieblis, idet en stor Mængde Embeder maa besorges ved Constituerede, der oppebære saa ringe Gager, at man ikke er istand til at gjøre Krav paa deres fulde Arbejde, og at det fra alle Sider er erkendt, at de ved Siden af deres Embedsforretning maae have andet Erhørv. Det er dette Forhold, som af Bestyrelsen er betragtet som i høi Grad misligt, og som ønskes afhjulpen paa den nu i Forslag bragte Maade. Det Forslag, som saaledes er fremkommen, er ikke fremkommen uden efter meget udførlige Forhandlinger; det er blevet tiltraadt af Gouvernementet og af Colonialraadet, i hvilken Henseende jeg meget bestemt maa erklære mig enig med Udvalget deri, at det, — saaledes som det i Betænkningen paa dens første Side udtales, — maa anses rigtigst, at de vestindiske Ders Finantser erholde en mere selvstændig Stilling, og at Colonialraadet, som Følge deraf, faaer en væsentlig Indflydelse paa det særlige vestindiske Finantsforslag. Det er derfor, troer jeg, i høi Grad betænkkeligt, om man nu her vilde forhindre den Ordning af Forholdene, som af Gouverne-